

Jambo Nieuwsbrieflezers 11 -04-2003 Ruiru

Habari (Hoe gaat het in Swahili)

Er speelt te veel om in een brief uit te leggen, vandaar deze keer een kort verhaaltje en een opsomming van projecten die lopen hier in het weeshuis.

Ik vertrek binnenkort naar Nederland en Engeland en hoop velen van jullie te zien.

Mensen die een lezing kunnen organiseren mogen dat melden aan mij via de E-mail.

Grootmoeders van Afrika (Catherine en Daniel)

Ria gaat naar Nederland en Engeland

Diverse Projecten

De Muur

Verassing voor Spirit of Faith Children's centre

Grootmoeders van Afrika

Catherine en Daniel.

We hadden een verzoek gekregen om op bezoek te gaan bij een grootmoeder die voor haar kleinkinderen zorgt, grootmoeder is oud, kan niet meer werken en kan niet voor de kinderen zorgen.

We gaan op pad, ergens in het gebied achter het weeshuis moest het zijn.

Geen asfalt, geen steen, niet eens een zandweg.

Kris kras rijden we door de vlakke, af en toe schiet er een impala weg voor de auto.

Ook mensen die we tegenkomen spurten weg, velen hebben waarschijnlijk nooit een blanke gezien maar met name kinderen zijn ook erg bang voor de auto.

Vaak stappen we uit om te vragen of mensen de grootmoeder kennen en weten te wonen, uiteindelijk vinden we iemand bereid ons te brengen.

Hier is geen stroom, geen water en geen supermarkt en Antony zegt: "We are on safari now!"

Het is ook zo, we zijn in het prachtige onaangeroerde Afrika.

De grootmoeder is zo blij ons te zien en ze roept haar kleinkinderen.

Ze had zes kinderen, 1 van de kinderen is getrouwd met iemand uit Tanzania en woont nu ook daar. Haar andere vijf kinderen zijn allemaal overleden aan Aids. De oude vrouw had een stukje grond en daarop begroef ze haar kinderen, toen de vijfde dochter ziek werd verkocht ze haar land om de medische kosten te betalen en verhuisde ze naar haar dochters huisje, ook haar dochter had een stukje eigen grond en daarop woont grootmoeder nu met de kinderen. Het graf van de moeder is voor het huis, ik kijk er eens naar en bedenk me dat het in Nederland toch wel heel raar zou zijn om je familie in de tuin te begraven.

Ik vind het erg voor de vrouw, 6 kinderen krijgen en daar 5 van begraven dat is veel gevraagd voor een mens. De grootmoeder zegt: "Het is goed zo, God is met mij".

Haar enige zorg is nu de kleinkinderen, ze gingen niet naar school totdat het schoolgeld werd afgeschaft, nu moeten er uniformen komen en schriften en ze heeft geen geld. Ze eten eenzijdig van het tuintje op hun grond. Als de grootmoeder sterft dan is het voor de kinderen ook afgelopen. Ik kan alleen maar ontzettend veel respect hebben voor deze grootmoeder, die me als ik weg ga oneindig vaak bedankt voor mijn bezoek. De grootmoeders van Afrika, de overlevende generatie, een generatie vol kracht, humor, liefde en hoop.

Een week later leggen we dezelfde weg weer af, deze keer om de kinderen op te halen voor een Hiv test. Grootmoeder is weer zo blij, de kinderen te vies om mee te nemen.

Ik weet we moeten naar de stad, we zullen ook ergens iets moeten eten want het wordt een lange dag. De kinderen zijn echt vies, hebben amper kleren aan en schoenen hebben ze al helemaal niet. Beetje wassen dus en het ziet er al beter uit en zo gaan we weer op pad. Niet direct naar de stad, nee, kunnen jullie de kinderen uit de bergen herinneren van de vorige nieuwsbrief? Deze kinderen gaan we ook nu ophalen voor een Hiv test.

Bij het huisje in de bergen treffen we op het eerste gezicht niemand aan. We roepen maar er komt geen respons. We wachten, het grootste meisje komt thuis met balen maïs op haar rug en lacht ons vrolijk toe. Ze zegt dat de kinderen in huis zijn. De kinderen hoorden stemmen en waren zo bang dat ze zich hadden opgesloten.

Als iedereen in de auto zit vervolgen we onze weg naar Nairobi. We gaan naar Nyumbani, een weeshuis voor Hiv besmette kinderen en hier mogen wij gratis de Hiv testen doen.
Om de beurt krijgen de kinderen een prikje, "wat hangt er veel af van zo'n prikje "bedenk ik me. Martha de jongste krijgt alles bij elkaar en het gaat iedereen door merg en been.
Glady's en ik houden haar tegen zodat de dokter kan prikken maar Martha geeft stevig verzet.
Niks voor mij, ik hou ook niet van prikken en ik heb de tranen in mijn ogen.
Dat Hiv ook "denk ik.
Dan breken de dagen aan van het wachten op de uitslag.
De testen zijn gelukkig negatief en de kinderen zijn daarom afgelopen maandag opgehaald.
Het was een lange week deze week.
Problemen met de telefoonlijn waardoor we hebben besloten tot een nieuwe lijn.
Buren die hekken gaan zetten op onze grond waardoor ik de politie moest inschakelen.
De kantoorcomputer door de bliksem getroffen.
De transformator ontploft.
Plannen uitwerken voor de toekomst van SOFCC met betrekking tot het bouwen van een middelbare technische school, het aankopen van nieuw land, het bouwen van een muur rondom het weeshuis en het creëren van meer huisvesting. Ik had hierdoor weinig tijd om bij de kinderen te zijn.
Vandaag (vrijdag) kwam ik terug uit Nairobi met hoofdpijn en dacht:"Laat het werk maar even liggen en ga even bij de kinderen kijken". Ik ben gebleven tot ze op bed gingen.
Feest hebben we met zijn allen gemaakt.
De deur in de gang fungeerde weer als drum en zelfs de mama's zetten liederen in en sprongen in de lucht.
De nieuwe kinderen keken eerst wat raar om zich heen maar na een half uur stonden ook deze kinderen te springen en te dansen.
Hier kan geen aspirine tegenop.
De kinderen brengen me met zijn allen naar mijn huisje en zijn hartstikke druk maar gezellig.

Bezoek aan Nederland en Engeland.

Maandag 14 April vertrek in naar Nederland/ Engeland voor een periode van ruim 5 weken.

Ik doe dit om een aantal sponsors op te zoeken en om lezingen te geven.

Ik ben nieuwe dia's aan het maken en er is een videofilm.

Mochten er mensen zijn die graag een lezing willen organiseren of bijwonen dan kunnen die mij dat laten weten.

De enige datum die tot nu toe in Nederland vast staat is 12 Mei.Dit betreft een lezing in Rotterdam en mensen die daar willen komen kunnen dat doorgeven aan mij.

Andere data en locaties kunt u op de website zien zodra deze bekend worden.

Mocht u zelf een groepje geïnteresseerden hebben laat het mij dat weten, lukt het deze periode in Europa niet dan wel de volgende keer.

Diverse Projecten

Eerder in deze nieuwsbrief noemde ik al dat we bezig zijn hier met diverse projecten en daarvoor wil ik graag uw aandacht vragen.

De lagere school, geheel van steen is zo goed als klaar. Twaalf prachtige lokalen met een mooi aangelegde tuin er zelfs voor. Het staat als een vlag op een vuilnisbelt op het weeshuis terrein.

Niet dat het weeshuis een vuilnisbelt is natuurlijk maar het weeshuis is oud en vervallen en de mooie nieuwe school geeft een enorme metamorfose en eigenlijk staat het gewoon heel mooi maar ook heel apart zo tussen de oude gebouwtjes in.

Zodra de school helemaal af dan breken we de golfplaten open keuken af en de eetzaal want dat wordt deze vervangen door een mooie grote eetzaal die ruimte zal bieden aan ruim 300 kinderen en daaraan wordt de keuken vastgemaakt zodat de "mama's" niet heen en weer hoeven te lopen met grote kookpotten, zoals ze nu doen, maar dan een doorgeefluik hebben.

We hebben een traditioneel rond Kikuyo (stam) huisje gemaakt, van modder en koeienpoep en stro en hierin is een winkeltje gemaakt met dingen die door de kinderen worden gemaakt.

Ondertussen is ook begonnen aan een huisje voor mij. Het komt bij de ingang, binnen het terrein. Heerlijk om een plekje voor mijzelf te hebben, ik kijk er echt heel erg naar uit.

De muren staan al overeind.

Het voetbalveld is onlangs uitgebreid met een volleybalnet en een tafeltennistafel heeft zijn intrede gedaan in het gebouw. Een basketbalproject loopt nu.

Vanaf daar hebben we meer plannen.

Een technische school die niet alleen lessen biedt aan de kinderen van het weeshuis maar ook voor kinderen van buiten het weeshuis. Het zal onderwijs gaan bieden in : Kleding maken, Voedselbereiding, Kunst maken en ontwerpen(houtsnijwerk, kraaltjes, soapstone etc)

Een middelbare school.

Er zijn te weinig middelbare scholen in Kenia en dat zal in de toekomst alleen erger worden.

Als we een middelbare school openen dan kunnen we niet alleen onze eigen kinderen daar onderbrengen (wat veel scheelt in kosten) maar ook leerlingen van buiten hier naar de middelbare school laten gaan.

We willen een stuk naast het weeshuis liggende grond kopen.

We willen het weeshuis stukje voor stukje veiliger maken door een muur.

Voor de muur vraag ik even speciaal de aandacht.

De muur:

Voor de muur beginnen we in dit geval bij het stuk grond waar onder andere mijn huis op komt te staan. De grond heeft geen muur, geen goed hek en zolang dat er niet is kan ik er niet gaan wonen. Er is een sponsorverzoek waarin duidelijker wordt uitgelegd waarom muren nodig zijn en dat kan bij mij worden aangevraagd en dan stuur ik het per e-mail toe.

De muur heeft een omtrek van 180meter.

Als u een meter muur wilt sponsoren kost dit 46 Euro. (1 meter lang 3.10 meter hoog)

U naam komt dan op het bedankbordje dat op de muur wordt gemaakt.

Dit even met betrekking tot alle plannen en ontwikkelingen in het weeshuis,voor meer informatie mag u mij altijd E-mailen.

Verassing voor Spirit of Faith Children's Centre

Er is iets wat ik eigenlijk niet mocht weten maar wat me nu toch is verteld omdat het gaat gebeuren in het weeshuis als ik zelf in Nederland ben. (Verder weet niemand het hier en dat moet ook zo blijven).

Nieuwsgierig? Kijk dan op www.geocities.com/robertenjonopreis

Robert en Marjon, bedankt voor jullie geweldige initiatief en ik hoop natuurlijk dat het gaat lukken!

Voor nu,

Kwaheri , (Tot ziens in Swahili)

Ria Fennema